

צבי עצמון מחבואים

עינים עצומות

מצח על

היד על

עמוד חשמל

ברית גריו, עץ מצלק שמש. "תספר עד

שנגיד לך די". עשר - עשרים - שלושים - ארבעים

- בכלל לא צריך להציץ, שומע הכל:

יוסי מאחורי הפחים, אלי בן רגע על התות,

שולה

שולה בליגוסטרומ, וחיים גם,

עכשו שניהם רצים על החצץ

אל מחסן הכלים, ציר הדלת. רגע שקט. מאתים שכעים, שמונים, תשעים, הם יוצאים

מהצד השני, מפתח הבית צלילי צלחות וסכום

ובכי תינוק

וכבר הילד מתחיל בשלו

עשר - עשרים - שלושים

אבל הם קוראים לו להכין שעורים, מאחר כבר, אומרים.

הראש עוד שעון

ששת אלפים ועשר,

עשרים, שלושים,

ארבעים מלים

על הדרך, מקפיד בנקוד, משחק

מחבואים.